

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Félszáz fogyatékos diák vett részt a közigazgatási ösztöndíjprogramban -

Félszáz, fogyatékossgal élő felsőoktatási hallgató vett eddig részt a 2014 tavaszán elindított közigazgatási ösztöndíjprogramban, a legtöbbben az Emberi Erőforrások Minisztériumában (Emmi) szereztek munkatapasztalatot tanulmányaik mellett.

Czibere Károly, a tárca szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára szerdán, a program őszi szemeszterének záró, illetve tavaszi szemeszterének budapesti nyitórendezvényén és oklevélatadóján azt mondta, nem a fogyatékossgal élők a korlátozottak, hanem őket veszik körül korlátok, amelyeket az integráció jegyében el kell bontani.

Az államtitkár az integráció egyik legfontosabb elemének a foglalkoztatási esélyteremtést nevezte, és hasonló, a képzettséget és az elhelyezkedést segítő programok szükségességéről beszélt.

Azt is mondta, hogy az esélyteremtés területén nem külső szabályozásra, kvótákra, elvárásra van szükség, hanem belső elkötelezettségre.

Czibere Károly azt hangoztatta, nem két külön társadalmat kell építeni, hanem egyetlen, mindenkit befogadó társadalmat. Ezzel összefüggésben emlékeztetett arra, hogy a szocializmus idején a fogyatékossgal élőköt elrejtették a társadalom elől, ezért elszigeteltségben, az otthonukban vagy a települések határain kívüli zárt intézményekben kellett élniük.

A Miniszterelnökség koordinációjában zajló Fogyatékos Felsőoktatási Hallgatók Közigazgatási Ösztöndíjprogramjának a lényege lehetőséget teremteni az érintett főiskolás, egyetemista fiatalok számára arra, hogy gyakorlati tapasztalatot szerezzenek, és így a tanulmányaik befejezése után könnyebben el tudjanak helyezkedni.

Az őszi programban - 2015 szeptembere és decembere között - 11 ösztöndíjas szerezhetett munkatapasztalatot valamelyik minisztériumban, a tanulmányainak megfelelő szakterületen. Három hallgatót a program után továbbfoglalkoztattak a tárcák: két ösztöndíjas diák az Emberi Erőforrások Minisztériumában, egy pedig a Honvédelmi Minisztériumban kapott állásajánlatot.

A hallgatók között volt agrár-, bölcsész, jogi, társadalomtudományi, műszaki, gazdasági és egészségügyi területen tanuló diák.

A hallás-, látássérült, mozgáskorlátozott, tanulási készség zavarral vagy autizmussal élő diákok az egyetemi tanulmányaikkal párhuzamosan, rugalmas munkaidőben, heti 20 órában dolgoztak. Az ösztöndíj összege havonta nettó 50 ezer forint.

Az idei, február 29. és május 29. között zajló tavaszi szemeszteren 12 diák szerezhet gyakorlatot.

A program során a Nemzeti Közszoigálati Egyetem által biztosított, akadálymentesített e-learning tananyagok segítségével, közigazgatási alapismeretekhez kapcsolódó képzésekben is részt vesznek a diákok.

Az Emmi az MTI megkeresésére azt közölte, a 2014/2015-ös tanévben a felsőoktatási intézményekben 2025 fogyatékossgal élő hallgatót regisztráltak, ez az adat a 2007/2008-as tanévben 590 volt.

A sajtótájékoztatón kiosztott háttéranyag szerint a programban mentorok segítik a hallgatókat, akik egyebek mellett támogatják a beilleszkedésüket, a szakmai fejlődésüket.

forrás: magyarhirlap.hu

Bírósági dolgozók adománya a fogyatékos otthon lakóinak

„Úgy érkezünk mindannyian, hogy nem volt szavunk. Egyikünk se kérte mégis mind itt vagyunk. Piciny magból kikeltünk mint nyíló virág, de ahány ember annyiféle csodálatos világ” - hangzott fel Halász Judit dala a Zala Megyei Integrált Szociális Intézmény Fogyatékosok Otthonában, amelynek adományt gyűjtöttek és vittek a zalai bíróságok dolgozói.

Az adományok ünnepélyes átadására 2016. március 3-án került sor a pózvai otthonban, ahol Györe Edina, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság Zala Megyei Kirendeltségének igazgatója és dr. Sorok Norbert, a Zalaegerszegi Törvényszék elnöke köszöntötte az egybegyűlteket. A Zalaegerszegi Törvényszék az otthon megkeresése nyomán tavaly az adventi időszakban kezdett gyűjteni a Zala Megyei Integrált Szociális Intézmény Fogyatékos Otthonának, amelynek lakói, dolgozói közül többen a törvényszék karácsonyi műsorának is részesei voltak:

Az ünnepségen az intézményt vezető Maróti Istvánné bemutatta az otthont, amelynek két lakója verset mondott műsorunkban, miközben a lakókról készült életképeket láthattuk a kivetítőn. „Akkor úgy véltük, hogy az adományokat néhány napon belül átadjuk majd, de egyre több és több felajánlás érkezett, amelyek révén örömmel hosszabbítottuk meg a gyűjtést” – mondta az előzményekről dr. Sorok Norbert törvényszéki elnök, hozzátéve, hogy végül 2016. február 29-ig szinte folyamatosan érkeztek felajánlások, Zalaegerszeg mellett Keszthelyről, Lentiből és Nagykanizsáról is.

Emellett pénzádományt is gyűjtöttek a törvényszéken, amelyet az intézmény kérésének megfelelően kerti bútorok vásárlására fordítanak, s természetesen a bíróság leselejtezett eszközállományából is megkapják az otthon lakói a számukra hasznos darabokat. A zalai bíróságok dolgozói mintegy 90 zsáknyi ruhaneműt, játékot, és a fejlesztő foglalkozások során hasznosítható eszközöket gyűjtöttek össze a pózvai otthon 100 lakójának. Ezt már Györe Edina igazgatótól tudtuk meg, aki kiemelte: a mai átadás, s a bútorok májusi érkezése közé esik április 8., amely az emberszeretet világnapja, s ami most történik, az pontosan ezt a szeretetet illusztrálja. Az otthon lakói zenés műsorral készültek a vendégeknek, Kordé Kálmán pedig Aranyosi Ervin:

A mosoly szivárvány című szívhez szóló versét szavalta, amely szerint: „Ha az eső esik, rossz, borús a kedved? Ha a Nap ragyog rád, vidámnak kell lenned? Vajon a külvilág, miért befolyásol, hisz te is lehetsz Nap, lelked mosolyától!”

Az adományokért köszönetképpen minden vendég kapott a lakóktól egy saját maguk készítette papír virágot, s mellé szerető ölelést - közölte lapunkkal dr. Beznicza Árpád a Zalaegerszegi Törvényszék sajtószóvivője.

forrás: kanizsaujsag.hu

Ádám cuppant, ha szomjas, és szeretné még hallgatni a Csík zenekar dalát

Ádám és Vali. Egymásra talált a nevelő és a gyermek

- © Fotó: Magánarchívum

A szolgálat azzal a céllal jött létre, hogy lélegzetvételnél is adjon a szülőknek.

Nem túlzás, tendencia: a sérült gyermeket nevelő szülők jó része akár 9-10 évet is vár arra, hogy kimozdulhasson; elmenjen kikapcsolódni, esetleg moziba, vagy egyszerűen csak vacsorázni. Ezek a családok aktív nagyszülők híján csak magukra számíthatnak a segítségre szoruló gyermek nevelésében, különösen, ha annak nincs egész napos óvodai-iskolai elfoglaltsága, s szülei azt gondolják, más nem is bírna a gyerekkel (mert nehezen mozog, nem ül, problémás az etetése, és nagyon hozzájuk szokott).

Ha az otthonmaradás állandósul, az valószínűleg megfosztja az egyik szülőt a munkától; ha ép testvér van a családban, akkor pedig a vele töltött minőségi idő sérülhet, mert ő valószínűleg vágya szabadtéri programokra, és szívesen csodálja a bevásárlóközpont mozgólépcsőjét is.

Nem bezárkózni

De mi a teendő ilyenkor, amikor az egyik gyerek szaladna, a másik pedig nem igényli a hangos programokat? S mit tehet az a szülő, amely nem tud elmenni se fodrászhoz, se moziba, sőt még az is meghaladja a lehetőségeit, hogy heti néhány órára fejlesztő foglalkozásra ingázzon a sérült gyerekekével?

– Négy éve kezdődött az életemben az a pozitív változás, mikor megismertem a Fecskéket (Fogyatékos Embereket nevelő Családok otthonában nyújtott időszakos Kísérés és Ellátás), és azóta rendszeresen tudnak segíteni. Ez mind nekem, mind a családomnak megoldást jelentett a kiegyensúlyozottabb életre. A fecske szolgálat nélkül nagyon nehéz helyzetbe kerültünk volna – idézzük a debreceni, Asperger szindrómával élő Bálint gondolatait, aki 13 éves, magántanulóként heti 10 órát tölt az iskolában, s mivel ott lenni kell vele valakinek, ám a szülei dolgoznak, a fecske segít neki ebben. Megyénk egyik fecskéje, Vali kezdetben óvodában dolgozott, majd egy támogató szolgálatnál, mindig gyerekek közelében. A szolgálat révén került kapcsolatba a Debrecen Nagytemplomi Református Egyházközség Immánuel Otthonával, ahová két gyereket vittek éveken át. Sokszor bement hozzájuk, ha ideje úgy engedte, megvárta őket. Amikor útjára indult a fecske-modellprogram, hívták, s azóta az Immánuelhez tartozó 18 fecske egyike. Gyógy-pedagógiai asszisztensként végzett, a férjével két fiút nevelnek.

Amikor találkoztunk, épp Ádámra vigyázott. Buta a kérdés, mégis feltettem, hiszen biztos, hogy mindenki felmerül: megadatott neki az egészséges gyermek, mégis, hogyan alakult, hogy egész napját sérültek segítségével tölti?

Teljes szívből

– Én ezt teljes szívből, teljes elhivatottsággal teszem. Való igaz, hogy nem hittem volna, hogy ezt fogom csinálni, de most, ahogy végiggondolom, tényleg furcsa a kérdés, annyira szeretek vigyázni rájuk, s annyira jó hatással van ez a tevékenység az egész családomra. „Anyá, ez tök klassz srác” – mondta a kisfiam, miután megismerte az egyik, ép értelmű, ám mozgáskorlátozott gondozottamat, aki ugyanolyan kamasz, ugyanolyan zenét hallgat. De elmondhatom, hogy amikor például Ádámra vigyázok, szívesen és természetesen mellé bújnak – meséli Vali. Kíséri, és az otthonukban ellátja a gyerekeket, ami azt jelenti, hogy aki járóképes, azt elkíséri például iskolából foglalkozásra, vagy éppen haza, aki pedig mozgásképtelen, ahhoz elmegy az otthonába, és ott vigyáz rá, gondozza, gyermekenként maximum havi 20 órás időtartamban.

– Nekünk nem akadály, ha éppen gyomorszondája van a kicsinek, pelenkázni kell, vagy ölben kell tartani. Megtalálom velük a hangot – meséli, és tapasztaljuk is. Ádám cuppantással jelzi, hogy szomjas, és szeretné még tovább hallgatni a Csík zenekar dalát. Egy másik gondozottjával pislogással kommunikál Vali – tudjuk meg.

Ádám anyukája azokat a helyzeteket sorolja, amikor nélkülözhetetlen a fecske.

– Amikor orvoshoz viszem Ádit, és kell a segítő kéz, vagy amikor félévente egyszer szeretnék elmenni az édesapjával vacsorázni. Vagy például városi programban, ahol a nagyobb lányunk beleveti magát a kalandokba, Ádám pedig szívesen elidőzik az autót nézegetve – mondja. Van más példa is: egy szülőpár részére sok évig elképzelhetetlen luxusnak tűnt egy táncos este megvalósítása. Aztán megismerték a fecskét, aki lehetővé tette, hogy néhány órára hercegnek és hercegnőnek érezhessék magukat egy bálban...

Személyre szabottan

A Fecske Szolgálat egy hiánypótló szolgáltatás. Elsősorban a családok életét, társadalmi integrációját segíti, tehermentesít. Rugalmas, személyre szabott választ ad olyan valós igényekre, amelyek jelentősen befolyásolják a fogyatékos gyermekeket és felnőtteket nevelő családok életét, munkavállalási lehetőségeit. Vagy esetenként „csak” a kikapcsolódásra, feltöltődésre adnak alkalmat a folyamatos ellátást nyújtó családtagoknak, cáfolva a közkeletű vélekedést, hogy egy fecske nem csinálhat nyarat.

A Kézenfogva Alapítvány 1993 óta segíti az értelmi és halmozottan fogyatékos gyermekeket és felnőtteket, ők indították el, és felügyelik is 2007 óta azt a modellprogramot, amit megyénkben a Debrecen Nagytemplomi Református Egyházközség Immanuel Otthona koordinál – tájékoztatta lapunkat Koncz Nikoletta szakmai vezető.

forrás: haon.hu

Itt a lista, mi jár még a magasabb összegű családi pótlék mellé

Nem ritka – különösen ikerterhesség esetén –, hogy a gyermek(ek) a szülés várható időpontja előtt jóval korábban megszületnek. A kis súlyú, koraszülött gyermek(ek)re, továbbá egyéb esetben a gyermek adott betegsége, fogyatékosága esetén magasabb összegű családi pótlék jár. A szülők azonban sok esetben – tájékoztatás hiányában – nem tudják, hogy a magasabb összegű családi pótlék kapcsán milyen egyéb támogatásra jogosultak. Ebben szeretnénk segítséget nyújtani az alábbi cikkünkkel.

Családi pótlék

A családi pótlék, olyan differenciált családtámogatási ellátás, amely többgyermekes, a gyermeket egyedül nevelő, továbbá a tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő családokra vonatkozó differenciált ellátás.

Családi pótlékra jogosult többek között

- a vér szerinti vagy örökbe fogadó szülő;
- a szülővel együtt élő házastárs;
- az a személy, aki a saját háztartásában nevelt gyermeket örökbe kívánja fogadni és az erre irányuló eljárás már folyamatban van;
- a szülővel együtt élő élettárs, ha az ellátással érintett gyermekkel közös lakó vagy tartózkodási hellyel rendelkezik és a szülővel élettársként legalább egy éve szerepel az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában, vagy a szülővel fennálló élettársi kapcsolatát az ellátás megállapítására irányuló kérelmet legalább egy évvel megelőzően kiállított közokirattal igazolja;
- a nevelőszülő; a gyám; továbbá az a személy, akihez a gyermeket ideiglenes hatállyal elhelyezték, a saját háztartásában nevelt.

Tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után magasabb összegű családi pótlék jár, amelynek mértéke jelenleg havi 23 300 forint. Abban az esetben, ha valaki a tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket egyedülállóként neveli, akkor havi 25 900 forint emelt összegű családi pótlékra jogosult.

A családtámogatás vonatkozásában tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek az, aki jogszabályban meghatározott betegsége, illetve fogyatékosága miatt állandó vagy fokozott felügyeletre, gondozásra szorul. Azt, hogy konkrétan milyen betegségek, fogyatékoságok esetén jár a családi pótlék, az 5/2003. ESzCsM rendeletben találhatjuk meg. Ebben a rendeletben olvasható egyébek mellett, hogy 1500 gramm születési súly alatt 3 éves korig különös betegség nélkül is jár a magasabb összegű családi pótlék.

forrás: adozona.hu

Hétéves múltja van már az Orient-tál jótékonyági bálnak Szombathelyen

Minden évben egy-egy hátrányos helyzetű gyermekekkel foglalkozó intézményt támogatnak az adományokból. Idén az Aranyhíd kapta a támogatást, amelyből nemcsak fejlesztő eszközöket vesznek, hanem egy múzeumpedagógiai programot is kidolgoznak.

Zárórendezvényen értékelték az idei Orient-tál jótékonyági bál akciójának sikerességét. Rekordnak számító összeget, 416 ezer forintot gyűjtöttek össze a bálozók, amelyet olyan kedvezményezettnek szántak a szervezők, ahol égető szükség van a támogatásra.

Bangó Mária Mira - főszervező

“Az idén, akit a kuratórium és a szervezőtársak, a Savaria Legio tagjai kiválasztottunk, az az Aranyhíd ENYMI intézménye volt. Minden évben olyan intézményt keresünk, szombathelyi vagy Szombathely környéki intézményt, akik hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű gyerekekkel foglalkoznak.”

A fogyatékkal élő, tanulásban akadályozott, értelmi és mozgássérült gyermekeket nevelő intézményben nem csak fejlesztő eszközökre jut a pénzből.

Tóthné Sipos Judit - igazgató, Aranyhíd ENYMI

“Most egy kicsit szerettük volna bővíteni a lehetőségeinket, hogy ne mindig tárgyi beszerzésben gondolkodjunk, hiszen a mi gyerekeinknek részben erre is nagy szükségük van. Viszont szeretnénk olyan programokat biztosítani számukra, amik túlmennek a szülők, illetve az intézmény anyagi lehetőségein, és ez egy múzeumpedagógiai program.”

Ennek tartalma részben az iskolai tananyagra épül, ugyanakkor komplex, élményszerű ismereteket nyújt majd. A szakembereknek figyelembe kell venniük azt is, hogy a speciális nevelési igényű gyermekek mozgásigénye, érdeklődése egyénenként is eltérő.

videó: <http://www.tvszombathely.hu/hirek/heteves-multja-van-mar-az-orient-tal-jotekonysagi-balnak-szombathelyen-20160301>

Ludvigné Serfőző Csilla - gyógypedagógus

“Múzeumpedagógusok és gyógypedagógusok karöltve azon fognak ezután fáradozni, hogy olyan összetételűek legyenek ezek a programok és ezek a foglalkozások, ami ezeknek a gyerekeknek a szükségleteit és az igényeit kielégíti.”

Először a jelenlegi ötödik osztályosok számára indítják majd el a programot, akik szeptembertől egy hatrészes interaktív múzeumi sorozatban vehetnek részt. Később a többi évfolyam is bekapcsolódhat, sőt más gyógypedagógiai intézmények is átvehetik. A rendezvényen a bál támogatóinak emléklapokat nyújtottak át.

forrás: tvszombathely.hu

Jótekonysági divatbemutatóra készülnek a szegedi Katolikus Ház fiataljai

Középiskolások és egyetemisták a fogyatékkal élők társadalmi helyzetére hívják fel a figyelmet a nekik tervezett ruhák bemutatásával, jótekonysági est keretében. A „Csinosan a jó célért!” elnevezésű divatbemutatót március 12-én tartják a szegedi Katolikus Házban.

Nemcsak Csongrád, hanem Békés megyei középiskolás és egyetemista diákok is csatlakoztak a Katház Közhasznú Nonprofit Kft. jótekonysági rendezvényéhez, amelynek bevételét a szervezet a Nem Adom Fel Alapítvánnyal kapcsolatban álló fogyatékkal élőknek ajánlja fel.

A sajtó munkatársai március 2-án Dudás Katalin elsőéves egyetemista ruhakölteményeiből láthattak válogatást, mintegy ízelítőként abból a tíz-tizenkét hétköznapi és elegáns szettből, amelyeket a Katolikus Házban mutatnak majd be. A varrásban, tervezésben és szervezésben Dudás Katalin mellett Reisz Piroska, Berta Klaudia, Polyák Eszter, Pataki Fanni, Pataki Bernadett, Szunyog Margaréta és Rehák Marcell is részt vett.

CSINOSAN A JÓ CÉLÉRT
DIVATBEMUTATÓ

A NEM ADOM FEL ALAPÍTVÁNYÉRT
SAJÁT TERVEZÉSŰ ÉS KÉSZÍTÉSŰ RUHÁK
A NEMADOMFEL EGYÜTTES
KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

BELÉPŐ : TARTÓS ÉLELMISZER
HELYSZÍN: KATOLIKUS HÁZ,
6720 SZEGED, DUGONICS TÉR 12.

2016. MÁRCIUS 12. 18:00
TÁMOGATÁSKÉNT PÉNZBELI ADOMÁNYT IS ELFOGADUNK.

WWW.FACEBOOK.COM/CSINOSAN-A-JO-CELERT

Logók: KATHÁZ, NEM ADOM FEL, Szegedi Plébánia, Millenniumi Szeged, Szeged, Kávéház

A fiatalok fogyatékkal élő embereknek terveztek olyan speciális ruhadarabokat, amelyekben a divat a kényelemmel és a praktikummal ötvöződik. Külön ruhát terveztek például egy kerekesszékes lánynak, de számos egyéb meglepetéssel is készülnek a diákok a jövő szombati jótékonyági rendezvényre. A fiatalok így vallanak arról, miért csatlakoztak a kezdeményezéshez: „A Katolikus Ház programjai során felismertük, hogy mi is felelősek vagyunk a körülöttünk élőkért, és tennünk kell a problémák megoldásáért. Bátrak voltunk, és mertünk nagyot álmodni. A jótékonyági divatbemutatón saját tervezésű és kivitelezésű ruháinkat láthatják, amelyek tükrözik a világ sokszínűségét. A programot önkéntes munkával, a »jó célt« szem előtt tartva szervezzük meg.”

A szervezők azt kérik, hogy aki azonosulni tud a rendezvény céljaival, és szeretne partner lenni ebben a szemléletformáló civil kezdeményezésben, támogassa március 12-én 18 órakor kezdődő rendezvényüket. A bemutató belépőjeként tartós élelmiszert várnak a résztvevőktől, de pénzadományt is szívesen elfogadnak. Mindezt a Nem Adom Fel Alapítvány támogatására fordítják.

forrás: szegedma.hu

Rokkantak: nincs bocsánat

Tévedtek, amikor a rokkantakat munkakerülőknak titulálta

Egyelőre nem követte bocsánatkérés azokat az adatokat, amelyeket a megváltozott munkaképességűekről ismertetett a napokban Doncsev András államtitkár. Ebből kiderült, az Orbán-kabinet tévedett, amikor a rokkantakat munkakerülőknak titulálta. A már ellenőrzött betegek 52 százaléka ugyanis nem jobb, hanem a korábbi ellenőrzésnél is rosszabb állapotban van. A kormány adatai egyébként nem ellenőrizhetőek – olvasható a Népszabadság cikkében.

Katasztrofális helyzetbe kerültek a megváltozott munkaképességűek azzal, hogy a kormány döntése miatt ma már nem nyugdíjszerű ellátást, hanem bármikor csökkenthető vagy megvonható segílyt kapnak. A többi között erről beszélgetett Simó Endre, a Magyar Szociális Fórum vezetője szakértőkkel, miután Doncsev András, az erőforrás tárca parlamenti államtitkára válaszolt az MSZP-s Pál Béla kérdéseire.

A szocialista képviselő arra volt kíváncsi, hány rokkant embertől vették el-, illetve csökkentették az ellátását, valamint hányan várnak még rendkívüli felülvizsgálatra. Doncsev válaszából kiderült, hogy két év alatt alig több mint 57 ezer megváltozott munkaképességű ember komplex felülvizsgálatát végezték el az orvosszakértők, és még 135 ezren hátra vannak. A 2012 januárja és 2013 december 31. között felülvizsgáltak 52 százalékánál nemhogy csökkent volna, hanem nőtt az egészségkárosodás mértéke, és csupán 19 százalékuknál állapítottak meg javulást a szakértők. A felülvizsgálatok után 5962 megváltozott munkaképességű embernek szűnt meg az ellátásra jogosultsága.

Pedig a kormány azért alakította át a rokkantnyugdíj rendszerét, mert az érintettek többségét csalónak tartotta, akik tudnának dolgozni, csak nem akarnak. A 90-es években valóban gyakori volt, a tömegével megszűnő munkahelyek miatt rokkantnyugdíjba menekültek az emberek. „Ez egy rendszerszerű, engedélyezett folyamat volt” - mondták lapunknak

szakemberek. Csakhogy akik akkor a munkanélküliség elől menekültek, ma már nyugdíjasok. Ezt is figyelmen kívül hagyta a Fidesz-kormány, amikor a teljes létbizonytalanságba taszította a beteg embereket.

A kabinet - minden előzmény, felmérés, egyeztetés nélkül - 2011-ben jelentette be, hogy átalakítja a rokkantsági nyugdíjrendszert, „mert a jelenlegi fenntarthatatlan, pazarló, átláthatatlan és folyamatosan államadósságot generál”, tehát az embereknek dolgozniuk kell. Megszüntették a rokkantnyugdíjat, a rendszeres szociális járadékot és az átmeneti járadékot, ezek helyett egységes, táppénzszerű ellátást vezettek be.

Elvették az utazási kedvezményt is, az érintettek önkormányzati segélyre, hitelre, munkakeresési támogatásra, közgyógyellátásra sem jogosultak. Főszabály az lett, hogy aki a nyugdíjkorhatárt elérte, az nyugdíjasként kapja a tovább-biakban a támogatását, mindazok pedig, akik a nyugdíjkorhatár alatt vannak, rehabilitációs vagy rokkantsági ellátást kapnak. Csaknem 200 ezer embernek, többek között azoknak, akik nem töltötték még be az 57. életévüket, felülvizsgálatra kellett jelentkezniük, ahol egy új pontrendszer alapján döntöttek, illetve döntenek az orvosok a sorsukról. Ha úgy ítélik meg, hogy képesek dolgozni, a betegek csak 30 ezer forint körüli rehabilitációs ellátásra jogosultak.

Foglalkoztatásukkal viszont már nem törődött a kormány. A kormányváltás előtt legalább 50 ezer megváltozott munkaképességű dolgozott, sokan nyolc órában vállaltak munkát a támogatott cégeknél. Ezen kívül még a nyílt munkaerőpiacon is többen alkalmazásban álltak. Ma viszont szinte kizárólag az akkreditált szervezetek foglalkoztatják őket, mintegy 30 500-an dolgoznak, és szinte mindenkit csak 4 órában alkalmaznak. További nyolcezren vannak - csakúgy mint az előző években - a szociális foglalkoztatás keretein belül alkalmazottak.

Bár a megváltozott munkaképességűek már demonstrációkat is szerveztek az őket ért támadás miatt, változást nem tudtak elérni. Doncsev András válasza most újabb indulatokat váltott ki. Egy facebookos hozzászóló például kijelentette: nem hiszi el azokat az adatokat, amelyeket az államtitkár említett. Mint kifejtette, míg 2012-ben 43 774 rendes és rendkívüli vizsgálatot végeztek el első fokon, addig két év alatt ez a szám csak 57 082 főre nőtt. Az összehasonlítás érdekében leírta: 2007-2010 között évente csaknem 90 ezer szokásos, a meghatározott időközönként esedékes felülvizsgálatot hajtottak végre. Doncsev adatai nem ellenőrizhetőek - írta -, mivel az Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal honlapján ezek a számok nincsenek meg. A hozzászóló szerint az államtitkár válaszában az sem igaz, hogy csak akkor csökkenhet az ellátás, ha a beteg egészségi állapota javul. Ha ugyanis egy volt rokkantnyugdíjast rehabilitálhatónak ítélnék, állapotjavulás nélkül is csökkenthetik az ellátását. Kifejtette azt is, a számok - ha igazak - azt bizonyítják, hogy nem szigorodott a rendszer, viszont az is kiderül, hogy nincsenek és nem is voltak tömegével csalók a rendszerben. Ebben az esetben nagy nyilvánosság előtt kellene bocsánatot kérnie a kormánynak, és ki kellene jelenteni, nem mondott igazat, amikor a „csaló”, vagy „zsivány” jelzőt ragasztotta a megváltozott munkaképességűekre.

Az MSZP szerint Doncsev András elismerte, hogy „a rokkantak ellen indított háborújuk is totális kudarccal végződött”. Korózs Lajos, a párt szakpolitikusa megjegyezte, az államtitkár nem tájékoztatott arról, hogy évek óta nem tettek semmit a munkaerőpiacra való visszatérésük érdekében. Doncsev nem reagált az alapjogi biztos januári, súlyos kritikájára sem, amelyben Székely László megállapította, hogy az ellátási kérelmek elbírálása a jogszabályban előírt 60 nap helyett átlagosan fél évig, de sok esetben akár egy évig vagy még tovább is eltartott, az

eljárások jelentős elhúzóda pedig több tízezer, közöttük sok ezer fogyatékossgal élő ember kiszolgáltatott helyzetét súlyosbította.

forrás: szakszervezetek.hu

Rokkantsági ellátás után miért nem vonnak nyugdíjjárulékot?

Érdekelne, hogy a rokkantsági ellátás miért nem minősül nyugdíj viszonynak, illetve miért nem fizet a magyar állam rokkantsági ellátás után nyugdíjat? Ezek az emberek sajnos nem egyenlő eséllyel indulnak a munkaerőpiacon. Sok esetben nincsen számukra megfelelő munka. A rehabilitációs járadékkal rendelkezőkre is vonatkozik a kérdés, mert tudtommal ezek után sem fizet a magyar állam nyugdíjjárulékot. Mi lesz az ilyen ellátottakkal?

A szolgálati időként elismerhető időszakok általános szabálya az a rendelkezés, mely szerint szolgálati időnek minősül a nyugdíjjárulék fizetéssel fedezett időszak, azaz olyan időtartam, amely alatt szerzett keresetből, jövedelemből nyugdíjjárulék fizetése történik.

Ebből a szempontból a megváltozott munkaképességű személyek részére adható ellátásformák nem egyformák. A rehabilitációs ellátásból nyugdíjjárulék levonása történik, ezért az ellátás folyósításának időtartama szolgálati időnek minősül.

A rokkantsági ellátás összegéből nem történik nyugdíjjárulék levonás, ezért az ellátás folyósításának időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. Ennek az a magyarázata, hogy a rokkantsági ellátás mellett a rokkantsági ellátás mellett végzett munkával szerzett keresetet terheli a nyugdíjjárulék, így a munkavégzés tartamával szolgálati idő szerezhető (2012. január 1. óta - azelőtt a rokkantsági nyugdíj saját jogú nyugdíjnak minősült, így sem a folyósítási idejével, sem a mellette végzett munka révén nem volt szerezhető további szolgálati idő).

A rokkantsági járadék esetében ugyanez az irányadó: a rokkantsági járadék mellett végzett munkával szerzett keresetet terheli a nyugdíjjárulék, így a munkavégzés tartamával természetesen szerezhető szolgálati idő. A rokkantsági ellátás és a rokkantsági járadék esetében akár 8 órában is lehet keresőtevékenységet végezni (a rehabilitációs ellátottaknál viszont a munkavégzés időtartamát heti 20 órában korlátozták).

forrás: hrportal.hu

Öregségi nyugdíj vagy rokkantsági ellátás

Rokkantsági ellátásban részesülő személy a nyugdíjkorhatár betöltésekor választhat, hogy továbbra is ezt a járandóságát kéri, vagy inkább öregségi nyugdíjat. Milyen következményekkel jár a választás? Olvasói kérdésre Winkler Róbert nyugdíjszakértő válaszolt az adozone.hu oldalán.

A kérdező a következők után érdeklődött: „Rokkantsági nyugdíjasként kaptam egy levelet az NYUFIG-tól, ami szerint választhatom az öregségi nyugdíjat. Jár az valamilyen hátránnyal, ha rokkantsági nyugdíj helyett öregségi nyugdíjat kapok? Kapok például fogyatékos támogatást is,

azt elveszíteném? Vagy, ha jól tudom, elhalálozás esetén a feleségem nem kapna özvegyi nyugdíjat rokkantsági nyugdíj esetén, csak öregséginél."

Amennyiben Ön 1955. előtt született és 2012. előtt megállapított rokkantsági nyugellátása 2012. január 1-jétől rokkantsági ellátásba „fordult át”, az Önre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor valóban választhatja, hogy a rokkantsági ellátása a nyugdíjkorhatár betöltésétől – azonos összegben – öregségi nyugdíjként kerüljön továbbfolyósításra. Ezen választás alapján Ön ismételtén saját jogú nyugdíjassá válhat, hiszen a folyósított rokkantsági ellátása nem minősül nyugellátásnak – szögezte le előjáróban szakértőnk.

Az a tény, hogy ellátása már nem rokkantsági ellátásként, hanem saját jogú nyugellátásként kerülne továbbfolyósításra, nem befolyásolja a fogyatékosági támogatásra való jogosultságát.

Az özvegyi nyugdíjra való jogosultsággal kapcsolatban szeretném tájékoztatni, hogy az elhunyt jogszerző házastársa abban az esetben is jogosultságot szerezhethet özvegyi nyugdíjra, ha a jogszerző az elhalálozás időpontjában nem öregségi nyugdíjban, hanem rokkantsági ellátásban részesült. A különbség az özvegyi nyugdíj összegének kiszámításában van, nevezetesen, amennyiben a jogszerző öregségi nyugdíjasként halálozik el, úgy abban az esetben az ideiglenes özvegyi nyugdíj a halál időpontjában folyósított öregségi nyugdíj 60 százaléka. Ezzel szemben, ha a jogszerző rokkantsági ellátásban részesülőként halálozik el, úgy abban az esetben ki kell számolni, hogy a jogszerzőt milyen összegű öregségi nyugdíj illette volna meg a halála időpontjában, és az ideiglenes özvegyi nyugdíj ennek az elméleti öregségi nyugdíjnak lenne a 60 százaléka.

Végezetül meg szeretném említeni, hogy a nyugdíjkorhatára betöltésekor, azon túlmenően, hogy kérheti a rokkantsági ellátásának azonos összegben öregségi nyugdíjként történő továbbfolyósítását, külön igénybejelentés benyújtásával kérelmezheti az öregségi nyugdíja megállapítását is. Az igénybejelentés során célszerű jelezni, hogy a nyugellátás megállapítását abban az esetben kéri, ha az új megállapítás magasabb összegű nyugellátást eredményez, mint ha a rokkantsági ellátása kerülne öregségi nyugdíjként továbbfolyósításra. Ebben az esetben az eljáró nyugdíjbiztosítási szerv kiszámolja a várható öregségi nyugdíja összegét és az erről szóló tájékoztatást követően Ön dönthet arról, hogy mely összeget kéri nyugdíjként folyósítani – válaszolta szakértőnk.

forrás: szakszervezetek.hu

Vasutas olvasónk kálváriája

**2016. március 02., 20:51 szerző: Pekarek János fotós: Ady Géza
Dunaújváros – A legvisszafogottabban is keserű cikket kellett írunk tavaly ősszel rokkant olvasónk ügyéről. Itt a heppiend!**

Írtunk egy földinkről tavaly októberben: az illető mozdonyvezetőként dolgozott, így szenvedett üzemi balesetet, ami miatt elveszítette egyik lábát. Ez önmagában is tragédia. A több évtizeddel ezelőtt bekövetkezett baleset következtében ráadásul egy munkaereje teljében lévő embert veszítettünk el, aki

(nem hivatalosan fogalmazva) rokkantnyugdíjba kényszerült. Hivatalosan szólva: megváltozott munkaképességüként tartották nyilván ezután.

Mivel nem csak az egyik lába veszett el, hanem más betegségek is érintették (így például jelentős látáskárosodás, magas vérnyomás), a különböző fogyatékoságok százalékát összeadva 1981-től kezdve hatvan százalékos egészségkárosodást állapítottak meg nála. 2002-ben, utolsó egészségügyi felülvizsgálatánál azzal a megjegyzéssel bocsátották el, hogy „további felülvizsgálat nem szükséges”. Hiszen, valóban: arra aligha lehetett számítani, hogy a szeme helyrejön, magas vérnyomása elmúlik, netán újra kinő a lába...Bocsánat a megjegyzésért.

Olvasónk mozdonyvezetőként szenvedett csonkolásos balesetet évtizedekkel előbb. Most a felsőbb hivatal elismerte helyzetét...

Ám tavaly ősszel mégis behívták a megyeszékhelyre, orvosi felülvizsgálatra, ahol hogy, hogy nem, úgy állapították meg helyzetét, hogy egészségkárosodása nem érte el még az ötven százalékot sem. Aminek következtében járadékát az addigi 180 ezer forintról 40 ezerre csökkentették le. Az magánügy, de mégis jellemzi szóban forgó, hatvanéves olvasónk helyzetét, hogy elvált ember, egyedül él, albérletben. A döntés tehát gyakorlatilag az éhhalál szélére juttatta.

Fellebbezett. Élünk a korábbi megfogalmazással: hogy, hogy nem, a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal Rehabilitációs Hatósági Főosztály

Jogorvoslati Elbírálási Osztály a minap határozatában megváltoztatta a megyei döntést.

Olvasónk számára rokkantsági ellátást állapított meg, amelynek

havi összege 2016. január elsejétől 184 640 (száznolcvannégyezer hatszáznegyven) forint.

Említett személy (szól a határozat) tartós foglalkoztatási

rehabilitációt igényel, azonban egyéb körülményei miatt (például: hiányzó lába...) ez nem

javasolt. Felülvizsgálata nem javasolt. Hétköznapi nyelven

szólva: a felülvizsgálati hatóság a józan ész alapján járt el. Van ilyen! Még akkor is, ha éppen az ellenkezőjét kellett megállapítaniuk, mint amit az elsőfokú

forrás: duol.hu

Raliversenyzőnek állt a 80 %-os rokkant Gyula

A 47 éves Vass Gyula 13 esztendeje csak a kezeit tudja mozgatni. Fest és rali versenyeken indul, arra biztatja sorstársait, hogy éljenek a nekik adatott lehetőségekkel.

– Mióta éli a kerekesszékesek életét?

– Tizenhárom évvel ezelőtt – nem az én hibámból – egy építkezésen leestem a magasból. Szilánkosra tört három csigolyám. Nyolcvan százalékos rokkant lettem, mellkastól lebénultam. Mindenki lemondott rólam, de én nem adtam fel.

– **Mi adott erőt az élethez?**

– Édesanyám odaadó gondoskodása mellett a festészet és a ralizás. Úgy kerültem haza a kórházból, hogy csak feküdni tudtam. Gyakran voltak és vannak nagy fájdalmaim. Sokat segít, ha valami nagyon lefoglal, ha van miért kikászálódni az ágyból a kerekesszékebe. Tizenhárom éves voltam, amikor a szomszédos Nyergesújfalu szülötte, Vecsési Sándor

Munkácsy-díjas festőművész azzal biztatott, hogy képeimen a szín és a vágy már megvan, a többi a szorgalmon múlik.

– **Mi volt a folytatás?**

– Sokat rajzoltam, festettem. Életem egy szakaszában öt éven át nagyon sok alkotótábor résztvevője voltam országszerte. Kiállítások során mutatkozhattam be, néha egyszerre három helyszínen voltak láthatók a képeim. A balesetem után, amikor már tudtam, sokszor festettem éjszakákon át. Jelentősen feledtetni tudta a fájdalmakat. Aztán egyre erősebben visszatért másik nagy gyermekkori szerelmem, a ralizás.

– **Egészen más műfaj, mint a festés.**

– A balesetem előtt nem sokkal sikerült vennem egy rali Ladát. Mentem vele néhány kilométert, aztán leadtam a nevezésem a nyírádi ralikrossz versenyre. Nem tudtam elindulni. Rám ugyanolyan hatással van egy raliautó vezetése, mint a festés. Ha beülök a vezetőülésbe, beindítom a motort, egy egészen más világban érzem magam.

– **Akkor ralizzunk tovább!**

– Három éve, sok hitellel és kölcsönnel, sikerült hozzájutnom az Interneten egy 1994-es évjáratú, automata váltós BMW E36-os széria autóhoz. Gál István, Ray Zoltán, Papp Attila, Csongrádi Attila, Porkoláb Gergő, ifj. Szarka Zoltán és a többi segítő közreműködésével teljesen átalakult, 159 Lóerős versenyautó lett belőle. A napokban polikarbonát elemek felhasználásával százhusz kilót könnyítünk rajta, sokat javulnak a paraméterei. A következő versenyeken talán előrébb tudok végezni, mint az eddigieken.

videó: <https://youtu.be/z36MOy5Zrbs>

– **Hohó, már élesben is ralizott?!**

– Minden papír megvan hozzá. A kiskunlacházi FRT Kupasorozat három versenyén vagyok túl. Novemberben, decemberben és ebben a hónapban is a középmezőnyben végeztem. A januári találkozón idején az ágyat nyomtam, ráadásul a pénz is nehezen jött volna össze az induláshoz. Áprilistól ápriliséig tart a sorozat, havonta négy négykilométeres futammal. A mezőnyből egyedül én voltam mozgássérült. A versenytársak többsége észre sem vette. Meghívásom van a HEGYCSI egyesület szlalomverseny sorozatára is, amely az ország több helyszínén zajlik majd.

– **Hogyan tudja vezetni az autót?**

– Autómentő trélerrel Szarka Zoli szállítja a járgányt a verseny helyszínére. Segítőim, Lohner Ádám és Almási János betesznek az ülésbe, becsatolom a hatpontos biztonsági övet, aztán start. Balkézzelem csak kormányzok. Jobb kezem négy ujjával húzom a gázt, a hüvelykujjammal tolom a féket. A célban a fiúk visszatesznek a tolószékbe.

videó: <https://youtu.be/DXlniW9CGtk>

Kiút kilátástalan helyzetből

Vass Gyula elmondta azt is, hogy nagy belső készletet érez arra, hogy tapasztalatait széles körben megossza sorstársaival. Ezek a gondolatok csak részben szólnak gyakorlati dolgokról, nagyon hisz abban, hogy a kilátástalannak látszó jelenből a biztató jövőbe vezető út irányába, a cél elérésének sebessége fejben dől el.

Arra biztat mindenkit – egészségi állapotától függetlenül –, hogy felnőttként idézze fel gyermekkori álmait, aztán tegyen meg tőle telhetően mindent azok megvalósításáért. Ebben sokat segít az őszinte beszélgetések sora, a különböző élethelyzetben élők világának megismerése közös rendezvényeken. A legutóbbi kiskunlacházi versenyre néhány mozgássérült szurkoló utazását is megszervezte Vass Gyula. Ha talál hozzá támogatókat, ezek a kirándulások rendszeresek lehetnek. Szívesen látogatna el például Bátor Táborokba, folytatni szeretné iskolai látogatásait.

forrás: kemma.hu

A Szabadkikötő Sportegyesület közleménye

Együttműködés az esélyegyenlőség elősegítése érdekében a fogyatékosok és pszichiátriai betegek sportolása érdekében.

Példaértékű együttműködési megállapodást írt alá a csepeli Szabadkikötő Sportegyesület és a Tordasi Értelmi Fogyatékosok és Pszichiátriai Betegek Otthona a héten. A tevékenységüket dinamikusan megújító, idén nyolcvan éves fennállásukat ünneplő csepeliek konkrétan meghatározták, mely területeken támogathatják a leghatékonyabban a fogyatékkal élők programjait. Mivel mindkét egyesület elkötelezett a rendszeres sportolás, versenyzés és testedzés iránti igény felkeltésében és ennek lehetőségei megteremtése iránti társadalmi összefogásban, ezért a csepeli egyesület vállalja, hogy létesítményeiben helyet ad a fogyatékkal élők ifjúsági és tömegsport programjainak.

Terveik között szerepel ezen rétegen túl a szépkorúak és a diákok számára olyan szabadidős programok felkínálása, amely a környezetükben élők egészséges életmódját elősegítheti. A legnépszerűbb labdarúgókon kívül a tenisz, az íjászás, a teke, az asztalitenisz és a túrakerékpár szakosztályok mellett sokszínű programokat kínálnak a szabadidő szakosztályban az érdeklődőknek.

Közösségi szórakoztató programok, családi sportnapok, júniálisok mellett Csepel valamennyi oktatási intézményét levélben keresték meg, felkínálva – díjmentesen - létesítményeik szabad kapacitását a mindennapos iskolai testnevelés lebonyolításához. Bizonyítani kívánják, hogy az előre vivő, jobb

Kiadó: Szabadkikötő Sportegyesület

forrás: os.mti.hu

A Harmadik Magyar Fogyatékoságtudományi Konferencia meghívott előadója a fogyatékoságtudomány meghatározó személyisége és alakítója, Dan Goodley volt, aki először járt Magyarországon.

Őt kérdeztük hivatásról, kutatási területéről, (kritikai) fogyatékoságról, és arról, mit üzen a jogásztársadalomnak.

Az alatt a pár nap alatt, amit Magyarországon töltött, milyen benyomások érték? Megtiszteltetés volt számomra, hogy meghívtak az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógia Karának konferenciájára, s többek között olyan kiváló kollégákkal találkozhattam, mint Könczei György és Hernádi Ilona. A konferencia tökéletes helyet és teret teremtett a vitára és párbeszédre, s számos dolgot tanultam.

Először is ráirányították a figyelmemet a siker és a fogyatékosággal élő aktivisták közötti véleménykülönbségre, de a hasonlóságokra is, valamint a fogyatékosággal élő gyermekek iskolai kirekesztettségére. Részese lettem egy érdekes vitának a speciális oktatás és a kritikai fogyatékoságtudomány közötti kapcsolatáról. Egyesek úgy vélték, hogy a speciális oktatás építi a fogyatékoságtudományt.

Fotó: Mohai Balázs / Jogi Fórum

Itt el kell, hogy mondjam: aggódom a fogyatékoságtudomány dilemmájával kapcsolatban, hogy felörlődik a speciális oktatás céljaiért és törekvéseiért, ahelyett, hogy a fogyatékoságtudomány a speciális oktatás egy narratívájává válnék.

Megtapasztaltam mindemellett, hogy Magyarországon a fogyatékoságtudomány iránt igen nagy az érdeklődés és az igény.

A Harmadik Fogyatékoságtudományi Konferencia meghívott előadójaként a fogyatékoságtudomány perspektíváira koncentrált. Az Ön beszéde a “Kritikai fogyatékoságtudomány kibogozásáról” szövegéről szólt. Mivel az Olvasók többsége nem vett részt a konferencián, összegezném előadását?

Elsősorban felvázoltam, hogy mit értek fogyatékosággal és “fogyatékosizmus” alatt. Kiemelten foglalkoztat a “fogyatékosizmus” feltételeinek megkérdőjelezése, a fizikai, érzékszervi és/vagy kognitív korlátozottsággal és képességekkel élő személyek szociális, politikai, kulturális és pszicho-emocionális kirekesztése, akkor, amikor az általános ideát az önálló, társadalom számára hasznos csoportot alkotó személyek jelentik.

Mindenekelőtt fontos látni, hogy a fogyatékoság nem tragédia, azt sokkal inkább a személyes képességek és egyéb lehetőségek oldaláról kéne megközelíteni.

Másodsorban beszéltem a fogyatékoság világszerte elterjedt szociális modelljéről, mely mellett mára megjelent egy új, kulturális, kapcsolati, úgynevezett „déli-félteki” – Afrika, Latin-Amerika, Ázsia fejlettebb részein jellemző – megközelítés is.

Ezekon felül előadásomban kiemeltém a fogyatékoságtudomány anglocentrikusságának problémáját. Úgy gondolom, ebből ki kell törnünk, és körül kell néznünk Európa és a világ más részein is! Első lépésként például egy magyarországi konferenciához Angliából meghívott előadóként csatlakozni és hallani más országok szakembereinek előadását, szemlélődni más nézőpontokból.

Igen fontos továbbá nemcsak az Egyesült Államokra vagy az Európai Unióra, de például az afrikai országokra is figyelni, és keresni a sokkal közösség alapúbb és helyi, közvetlen

megközelítéseket a fogyatékoságról. A fogyatékoságtudományról szóló diskurzusban sajnos a mai napig túlnyomó részben Európa és USA-központú fogyatékosági modellek dominálnak. Ezen változtatni kell.

Végül pedig arról beszéltem, hogyan próbálom én összehangolni a saját megközelitésemet a kritikai fogyatékoságtudománnyal, és összekapcsolni számos különböző teoretikus megközelítéssel. A kritikai fogyatékoságtudományok a fogyatékoságtudomány iránt kritikusak. És úgy gondolom, hogy ez a terület elég érett már egy ilyen kritikai gondolkodásra.

Az egyesült királyságbeli Sheffield University professzoraként milyen vezető egyetemeket, kutatóhelyeket emelne ki a fogyatékoságtudomány területén?

Európában és az Egyesült Államokban van a legtöbb központ, Budapesten, Galway-ben, Leeds-ben, Manchesterben és Sheffieldben, különböző fókuszokkal. Sheffieldben számunka a legfőbb feladat, hogy a fogyatékoságtudomány egyes területeit összekössük kutatókkal és különféle diszciplínákkal. Megpróbáljuk a fogyatékoságtudomány üzenetét különböző kutatói csoportokon keresztül is megjeleníteni, beleértve a sheffieldi fogyatékoságtudományi közösséget és az újonnan alapított kutatóközpont, a Research Institute for the Study of the Human-t. Utóbbiban ötvözik az orvos- és társadalomtudomány, illetve a humán tárgyak kérdéseit és problematikáját, vagyis, hogy mit jelent a XXI. század emberének lenni. A migráció, háború, technológia és néhány egyéb, jelentős és kiemelt terület emberi körülményekre gyakorolt hatásához hozzáadjuk a fogyatékoság kérdését, s megfigyeljük, hogy hogyan tágítja a fogyatékoság az emberi létet.

Milyen fejlődési lépéseket emelne ki a CRPD, a Fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény európai ratifikációja óta?

Ez a ratifikáció megteremtette annak lehetőségét, hogy a fogyatékosággal élő emberek szervezetei használhassák a CRPD-t, mint eszközt, többek között arra, hogy ellenőrizzék a kormányuk gyakorlatát. Ezen felül az egyezményen keresztül az emberi közösségeket emlékeztetik a fogyatékosággal élő emberek jogaira.

Egy olyan országban, mint Nagy-Britannia, a CRPD-n keresztül egy interdiszciplináris párbeszédet kezdhünk. Habár Nagy-Britanniának van antidiszkriminációs joga, kérdéses, hogy a fogyatékosággal élő embereket is ugyanolyan értékű polgároknak tekintik-e, mint a fogyatékoság nélkül élőket. Ez egy rendkívül fontos és kiemelt kérdéskör, többek között az egyezmény által is.

Miért a 'fogyatékos ember' kifejezést használja, miért nem inkább azt a formát, hogy 'fogyatékosággal élő ember'? Tudatosan? Mit akar ezzel kifejezni?

Nagy-Britanniában a 'fogyatékos ember' kifejezés preferáltabban használt azok által, akik a fogyatékoság szociális modelljét kívánják megidézni. A sérült emberek a társadalom által fogyatékosak: a társadalmi diszkrimináció által rekesztődnek ki. Egy adott személy fogyatékosként azonosítása arra ösztönzi a hozzá hasonlókat, hogy közösségként a fogyatékoság fogalma köré szerveződjenek.

Világhírű, úttörő könyve a "Fogyatékoságtudományról – Interdiszciplináris bevezetésről", melynek az utolsó része a kritikai fogyatékoságtudományról szól, 2011-ben került kiadásra. Az idő múlásával olykor a szerzők igénye változtatni. Ön is érzi ezt?

A könyv több szempontból is átdolgozásra került, most fog megjelenni az újabb kiadása. A módosítások közül hármat emelnék ki.

Először is az első kiadáshoz kapcsolódó visszajelzésekből kiderült, hogy a könyv nem a fogyatékosokkal élő személyeknek, hanem a fogyatékoságtudománnyal foglalkozó akademikusoknak szól. Így ebből a szempontból ráerősítettem a szociális elméletre. A második változtatás Kollégáim (Rebecca Lawthom, Rod Michalko, Katherine Runswick Cole és Simo Vehmas) visszajelzésének hatására történt. Gördülékenyebbé tettem a könyvet, mellőztem az idézetekkel való megtörést.

Dan Goodley

Harmadszorra pedig, a könyv számos új fejezettel is bővült, melyek a kritikai fogyatékoságtudomány fejlődéseire reflektálnak. A 10. fejezet például, mely a "Jövő"-ről szól, teljesen átírásra került. Úgy gondolom, sosem kell elnézést kérnünk egy elméletért, amelyet használtunk és fejlesztettünk.

Milyen szerepét látja a jognak a fogyatékoság vonatkozásában?

A jogászok köztiszteletben álló személyek, és kiemelkedő szerepük van társadalmi párbeszéd generálásában, hiszen amikor megnyilvánulnak, általában hallgatnak rájuk. Cél, hogy a társadalmi párbeszédben érdekelt legyenek, többek között a Twitteren is, mely egy nagyon gyors terepe a párbeszédnek.

A jogászokat kérem és egyúttal felhívom arra, hogy vegyenek részt és teremtsenek párbeszédet!

forrás: jogiforum.hu

NEM KOPASZOKKAL KELL BIZTOSÍTANI A MOZGÁSSÉRÜLTEK JOGAIT

A múlt kedden a Nemzeti Választási Iroda portáján (a kiváló törvényi környezetnek köszönhetően) kialakult rövidtávfutási verseny legalább indokolttá teszi, hogy a fiatalok közoktatásban eltöltött értékes perceiket lépcsőzéssel és padugrással töltsék. Hiszen a jövőben talán erre lehet számítani minden hivatalos ügyintézésnél.

A népszavazási kezdeményezés ügyében ugyanis az nyer (annak a kérdését fogadja be a hivatal), aki egy témában elsőként pecsétel a Kék-túra dobozhoz hasonló, nem hivatalos pecsételőeszközön, ami, Pálffy Ilona NVI-elnök innovációja, hogy ne kelljen vitatkozni az egyes kezdeményezések hivatalba-beérkezési időpontján.

A múlt keddi, nem éppen barátságos mérkőzésen, ugye, Nyakó úr érkezett először a hivatalba (1-0), a szintén ebben, a vasárnapi zárvatartás témájában népszavazást kezdeményező Erdősiné lépett be mégis elsőként az épületbe (1-1), majd az izgalmas közbjáték után Erdősiné papírára került pecsét először (1-2), de Erdősiné papírára segítője pecsételt, és a NVI hétfői ülésének értelmében felmerült, hogy mással pecsételtetni nem lehet, és kis híján Nyakó úr beadványa került érdemi vizsgálat alá (2-2).

DE EKKOR

A NVB fideszes tagja a mozgássérültek érdekeire hivatkozva érvelt amellest, hogy a személyes beadáshoz nem lehet ragaszkodni. És ezzel Erdősiné kezdeményezése kerül a Bizottság elé.

Bár a kijelentés látszólag magas szintű szociális érzékenységről tesz tanúbizonyságot, és mint ahogy látjuk, az idős emberek segítségét is példaként mutatja be a kormányoldal, de az egész koncepció téves. Valójában minden állampolgárnak „biztosítani kell a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférést”, de mindezt nem úgy, hogy verőlegényekkel álljuk el mindenki másnak az útját. Ha tehát valamiben hiba van, akkor az az, hogy egy futóversenyhez kötik az állampolgári jogok gyakorlását, ami valóban hátrányban részesít sokakat.

Nem tudom, hogy a pecsételő doboz megközelíthető-e akadálymentesen vagy sem, de ez annyira nem is lényeges, mert semmi esetre sem a (kopaszok általi) kivételezés lehetősége fogja az egyenlő hozzáférést biztosítani. Olyan törvényeket kell hozni, olyan módon kell működtetni a hivatalokat, hogy azt minden magyar állampolgár egyenlő eséllyel vehesse igénybe és ne kelljen kísérőt vagy egy drukker csapatot vinnie magával ügyintézéskor.

A törvény szerint a „fogyatékos emberek a társadalom egyenlő méltóságú, egyenrangú tagjai” és a „fogyatékos személy számára - figyelembe véve a különböző fogyatékosági csoportok eltérő speciális szükségleteit - biztosítani kell a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférést.” Ha ez nem teljesül az említett fideszes jelölt szerint, akkor ez valóban probléma és ezt az eljárást érintő törvényben vagy az épület felszereltségében azonnal orvosolni kell, de ha a népszavazási törvény azt írja, hogy „A kérdést személyesen vagy postai úton lehet benyújtani”, akkor a két törvény összhangjából az kell, hogy következzen, hogy a végrehajtónak kötelessége gondoskodni róla, hogy egyenlően lehetséges legyen minden magyar állampolgárnak személyesen bevinni a papírját. És valóban lehetnek köztük mozgássérültek, egyéb módon akadályoztatottak, idősek és színvakok is. Fontos feladata az államnak, hogy minden ilyen állampolgára számára biztosítsa a közszolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést. De nem verőlegényekkel.

Mészáros Sára

forrás:kettosmerce.blog

MOPEDES MOZGÁSSÉRÜLTEK HARCA

Biztonsági okokra hivatkozva egyes közlekedési társaságok kitiltották járataikról az elektromos mopeddel utazó mozgássérülteket. Máshol, például Budapesten fel lehet vinni a mopedet a tömegközlekedési eszközökre.

Magyarországon a súlyosan mozgássérült embereknek vagy elektromos kerekesszéket, vagy mopedet írnak fel. Pedig előfordulhat, hogy mindkettőre szükségük van De ez csak az egyik gond. Csomai Zsolt Kecskemét környékén, Ballószögön, egy tanyán él. A megyeszékhelyre jár be dolgozni. Autóbuszsal. Csomai Zsolt mozgássérült, ezért a homokos úton elektromos mopeddel közelíti meg a buszmegállót. Csakhogy november óta ezt a közlekedési eszközt nem lehet felvinni az autóbuszra, mert balesetveszélyes. Csomai Zsolt ezért kénytelen a mopedről átszállni egy elektromos kerekesszékebe. Mert azt elviszi az autóbusz. Ezzel az utóbbi járművel viszont nagy esőben, sárban nem tud közlekedni a homokos bekötőúton. Csomai Zsolt a Tényeknek azt mondta, hét évig nem volt gond a moped buszosztatásával. Most próbálkozik, bízik az emberséges megoldásban.

Mi lehet a megoldás?

A Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségének elnöke, Kovács Ágnes a Tényeknek azt mondta: az illetékes minisztériummal és Országos Egészségpénztárral is tárgyalnak, egyeztetnek a megoldásról. A szervezet álláspontja szerint Magyarországon meg kell teremteni annak a feltételeit, hogy egy súlyosan mozgássérült embernek ne egy jogszabály döntse el, hogy egyetlen segédeszköz áll a rendelkezésére, hanem az életkörülményeit megvizsgálva akár két, vagy három típusú eszköz is segítse az önálló életvitelét. A másik megoldás pedig az lehet, hogy a buszokon meg kell oldani a mopedek biztonságos rögzítését. A biztonsági, műszaki szempontok nem írhatják felül az emberi jogokat.

Előzmények

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság a közelmúltban két esetben is helyt adott elektromos mopedet használó mozgássérültek panaszának, a közlekedési vállalat azonban bírósághoz fordult – számolt be a Magyar Hírlap. A íráság egy igazságügyi szakértő véleményére hivatkozva – amely szerint a mopedeket nem lehet biztonságosan rögzíteni – elutasította a mozgáskorlátozott személyek kérését. A bíróság azzal érvelt, hogy kerekesszékekkel bárki igénybe veheti a járműveket, így nem sérült az egyenlő bánásmód követelménye.

forrás: tények.hu

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

MEOSZ TV rovatában

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-MUNKAJÁNLATOK-

Ügyfélkapcsolati referens (Szolnok)

Jelige: "SZOLNOK"

Feladatok:

- Ügyfelek kezelése személyesen a központi és fiókirodában
- Szolgáltatásokhoz kapcsolódó információk ismerete és bemutatása
- Munkaköréhez kapcsolódó rendszerek, törvények, szabályozások összefüggéseinek átfogó, naprakész ismerete

Elvárások:

- Középfokú végzettség (gimnázium vagy szakközépiskolai érettségi)
- Microsoft Office programok (Excel, Word) felhasználói szintű ismerete
- Teljesítményorientált

Előny: Ügyfélkapcsolati területen szerzett szakmai tapasztalat

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "SZOLNOK" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet regisztrálásával fogad el.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 április 2.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

•

